

- вѣкътъ който е господарь на оназь земя
говори ни жестоко, и прие ни като съ-
31 гледатели на мѣстото. И рекохме му:
Прави *человѣци* сме: не сме съгледатели.
32 Дванадесетъ брата сме, синове на отца
си: единътъ не съществува; и най-мла-
диятъ е днесъ съ отца ни въ Ханаанска-
33 та земя. И рече ни *человѣкътъ*, господа-
рьтъ на оназь земя: Съ това ще позная
че сте прави *человѣци*: едного отъ бра-
тията си оставете съ мене, и вземете *жи-*
то за глада на домоветѣ си та си идете.
34 И доведете при мене най младия си братъ:
тогазь ще позная че не сте съгледатели,
но сте прави; и ще ви отдамъ брата ви,
35 и ще търгувате въ тазъ земя. И когато
изпразднуваха врътищата си, ето, всѣ-
кому възелтъ на среброто бѣше въ връ-
тището му; и като видѣха тѣ и отецъ
имъ възлитѣ на среброто си, уплашиха
36 се. И рече имъ Яковъ отецъ имъ: Вие
ме обезчадихте: Иосифа нѣма, и Симеона
нѣма, а Вениамина искате да вземете:
37 върхъ мене падна всичко това! А Рувимъ
отговори на отца си и рече: Двамата ми
сина убий ако го не доведа при тебе: